

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/26804 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 2 mei 2007 in het geding
tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 2 juni 2004 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) het door appellante gemaakte bezwaar tegen het uitblijven van een beslissing op een aanvraag om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen, gegrond verklaard en de aanvraag afgewezen. Bij besluit van 3 juni 2004 heeft de minister een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen.

Bij besluit van 28 april 2006 heeft de minister de tegen voormelde besluiten door appellante gemaakte bezwaren ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 2 mei 2007, verzonden op 10 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, voor zover thans van belang, het daartegen door appellante ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de rechtsgevolgen daarvan geheel in stand blijven. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 18 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

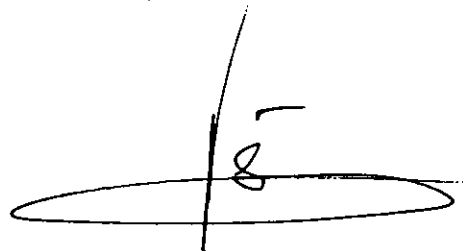
w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 30 augustus 2007

284-553.

Verzonden: 30 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

I

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer, enkelvoudig
Nevenzittingsplaats Rotterdam

Reg.nr.: AWB 06/26804
V-nummer: 1

Inzake: . eiseres,
gemachtigde mr. M.A. Collet, advocaat te Rotterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken
en Integratie, verweerder, gemachtigde mr. R.A.B. van Steijn.

I Procesverloop

1 Eiseres bezit de Chinese nationaliteit en is als geboortedatum toegekend. Zij verblijft naar eigen zeggen sedert 12 of 13 december 1999 in Nederland. Op 23 december 1999 heeft zij een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000). Bij besluit van 6 mei 2002 is deze aanvraag afgewezen. Het hiertegen ingestelde beroep is bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Alkmaar, van 25 februari 2004 ongegrond verklaard. De rechtbank heeft zich in genoemde uitspraak onbevoegd verklaard kennis te nemen van het beroep voor zover dat is gericht tegen het niet verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling'.

2 Bij brieven van 12, 15, 22 en 29 maart 2004 heeft eiseres verzocht om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 onder een beperking verband houdende met 'het feit dat na drie jaren niet onherroepelijk is beslist op een asielaanvraag' te verlenen. Bij besluit van 3 juni 2004 is dit verzoek afgewezen. Tegen dit besluit heeft eiseres bij brief van 28 juni 2004 bezwaar gemaakt.

3 In voormelde brief van 22 maart 2004 heeft eiseres tevens bezwaar gemaakt tegen de fictieve weigering om haar in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 onder een beperking verband houdende met 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling'. Bij besluit van 2 juni 2004 heeft verweerder het bezwaar van 22 maart 2004 gegrond verklaard en beslist dat eiseres niet ambtshalve in het bezit wordt gesteld van laatstgenoemde verblijfsvergunning. Tegen dit besluit is beroep ingesteld op 28 juni 2004. Bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Breda, van 12 mei 2005, is dit beroep ongegrond verklaard. Bij uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) is het hiertegen ingestelde hoger beroep gegrond verklaard, voormelde uitspraak van 12 mei 2005 vernietigd, het bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond verklaard en het besluit van 2 juni 2004 vernietigd, voor zover het tegen het uitblijven van een beslissing gemaakte bezwaar daarbij gegrond is verklaard. De Afdeling heeft overwogen dat het beroepschrift van 28 juni 2004 aan verweerder wordt doorgezonden ter behandeling als bezwaarschrift tegen de in het besluit van 2 juni 2004 vervatte weigering

AWB 06/26804

2

eiseres ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, als vorenbedoeld, te verlenen.

4 Bij besluit van 28 april 2006, verzonden op 4 mei 2006, zijn de bezwaren ongegrond verklaard.

5 Op 31 mei 2006 heeft eiseres tegen dit besluit (hierna: het bestreden besluit) beroep ingesteld bij de rechtbank. Bij brieven van 26 juli 2006 en 22 augustus 2006 heeft eiseres gronden van beroep ingediend. Verweerder heeft op 7 maart 2007 een verweerschrift ingediend.

6 De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 16 maart 2007. Eiseres is ter zitting verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Tevens is verschenen P.N. Kuiper, tolk Mandarijn.

II Overwegingen

1.1 Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is verweerder bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd af te wijzen.

1.2 Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 is verweerder bevoegd ambtshalve een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd te verlenen.

1.3 Ingevolge artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 wordt een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de beperkingen en voorschriften.

1.4 Ingevolge artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder x, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000) - zoals dit luidde voor 26 september 2003 - kan de in artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 bedoelde beperking verband houden met het feit dat na drie jaren niet onherroepelijk is beslist op een asielaanvraag.

1.5 Ingevolge artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder x, van het Vb 2000 - zoals dit thans luidt - kan de in artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 bedoelde beperking verband houden met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling.

1.6 Ingevolge artikel 3.6, aanhef en onder b, van het Vb 2000 - zoals dit artikel luidde tot 15 mei 2004 - kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 ambtshalve worden verleend onder een beperking verband houdend met het feit dat na drie jaren niet onherroepelijk is beslist op een asielaanvraag.

1.7 Ingevolge artikel 3.6, aanhef en onder b, van het Vb 2000 - zoals dit artikel thans luidt - kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, ambtshalve worden verleend onder een beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling.

AWB 06/26804

3

1.8 Ingevolge artikel 3.56, eerste lid, van het Vb 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, onder een beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling, worden verleend aan de alleenstaande minderjarige vreemdeling.

1.9 Het beleid met betrekking tot alleenstaande minderjarige vreemdelingen is neergelegd in C2/7 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000) en het driejarenbeleid in C2/9 van de Vc 2000, zoals deze paragrafen voorheen luiden.

2 Verweerder stelt zich - zakelijk weergegeven en voor zover van belang - op het standpunt dat eiseres niet in aanmerking komt voor een reguliere verblijfsvergunning onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling'. De reden hiervoor is gelegen in de omstandigheid dat uit het verrichte leeftijdsonderzoek is gebleken dat eiseres ten tijde van haar asielaanvraag meerderjarig was. Onder verwijzing naar het bepaalde in C2/9.3 onder b, van de Vc 2000 en de toelichting daarop waarin wordt verwezen naar C1/5.2.3 van de Vc 2000, stelt verweerder dat het verstrekken van onjuiste gegevens een contra-indicatie is voor het verstrekken van een reguliere verblijfsvergunning onder de beperking 'tijdsverloop in de asielprocedure'. Volgens verweerder is uit het leeftijdsonderzoek gebleken dat de leeftijd die eiseres bij haar aanvraag heeft opgegeven niet juist blijkt te zijn. Eiseres betwist dit echter nog steeds, hetgeen verweerder aanmerkt als het verstrekken van onjuiste gegevens. Gelet op het voorgaande komt eiseres derhalve evenmin in aanmerking voor een reguliere verblijfsvergunning onder de beperking 'tijdsverloop in de asielprocedure'. Verweerder heeft geen aanleiding gezien om eiseres onder toepassing van artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), in afwijking van het driejarenbeleid, in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning. Verweerder heeft het bezwaar als kennelijk ongegrond aangemerkt en gelet daarop op grond van artikel 7:3, onder b, van de Awb afgezien van het horen in bezwaar. In het verweerschrift is voorts opgemerkt dat er door het verstrekken van onjuiste gegevens geen sprake is van relevant tijdsverloop. Tevens is aangegeven dat eiseres niet heeft aangetoond dat zij inmiddels twee kinderen heeft. Het beroep op artikel 8 van het Verdrag inzake de bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) wijst verweerder van de hand. Uit de uitspraak van de Afdeling van 3 november 2004 (JV 2005, 13) volgt dat verweerder niet gehouden is te onderzoeken of de weigering om ambtshalve een verblijfsvergunning regulier te verlenen in strijd komt met artikel 8 van het EVRM. Ten aanzien van het beroep op artikel 3 van het Verdrag inzake de rechten van het kind (hierna: IVRK) verwijst verweerder naar de uitspraak van de afdeling van 13 september 2005 (JV 2005, 409) waarin is overwogen dat aan dit artikel geen rechtstreekse werking toekomt. Ter zitting is namens verweerder betoogd dat eiseres geen concreet aanknopingspunt geeft om te twijfelen aan de juistheid en de volledigheid van het leeftijdsonderzoek. Verweerder wijst erop dat eiseres ter zitting niets heeft aangevoerd dat ziet op de weigering om haar een reguliere verblijfsvergunning onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling' te verlenen. Volgens verweerder hoeft in het kader van de beoordeling of eiseres in aanmerking komt voor ambtshalve verlening van een verblijfsvergunning geen onderzoek te worden verricht naar het gezinsleven. Eiseres kan een daartoe strekkende aanvraag indienen. Het beroep op artikel 8 van het EVRM is ook niet onderbouwd. Geplaatst binnen het kader van de beoordeling of verweerder onder toepassing van zijn inherente afwijkingsbevoegdheid had moeten afwijken van het driejarenbeleid geeft verweerder aan dat de internationaalrechtelijke bepalingen waarop een beroep is gedaan, waaronder artikel 8 van het EVRM, geen aanleiding geven om van het beleid af te wijken. Verweerder wijst erop dat het driejarenbeleid dat reeds

AWB 06/26804

4

uitzonderingsbeleid betreft. Desgevraagd heeft verweerder verklaard dat de contra-indicatie waarschijnlijk niet aan eiseres zou zijn tegengeworpen indien zij zou hebben erkend dat zij onjuiste gegevens heeft verstrekt. Ten aanzien van de stelling dat eiseres de door haar opgegeven geboortedatum heeft gebaseerd op hetgeen haar is verteld, merkt verweerder op dat van eiseres wel een enigszins kritische houding wordt verwacht. Omdat eiseres heeft volhard in haar stelling dat zij minderjarig is, heeft verweerder vastgehouden aan het besluit om haar niet in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning op grond van het driejarenbeleid. Verweerder ziet geen objectieve belemmering voor terugkeer van eiseres naar China. Mocht eiseres echt niet terug kunnen keren naar China dan kan zij een verblijfsvergunning aanvragen met als doel 'verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken'.

3 Eiseres kan zich niet verenigen met het standpunt van verweerder en voert daartoe - samengevat - het volgende aan. Volgens eiseres is haar dochter belanghebbende bij de onderhavige procedure. Uit het bestreden besluit blijkt niet dat met de belangen van haar dochter rekening is gehouden. Verwezen wordt naar artikel 3 van het IVRK juncto artikel 17 en 24 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten (hierna: IVBPR) juncto artikel 8 van het EVRM. Middels verdragsconforme interpretatie kan invulling worden gegeven aan artikel 3:2 en 3:4 van de Awb. Eiseres geeft aan dat haar is verteld dat zij op [] is geboren. Zij heeft echter geen documenten om dit aan te kunnen tonen. Volgens eiseres staat zij niet geregistreerd in China. De door verweerder toegekende geboortedatum, [] , berust op een schatting die gebaseerd is op een (niet onomstreden) botonderzoek. Eiseres vindt dit onzorgvuldig. Volgens eiseres dient te worden uitgegaan van de juridische realiteit in China en niet van de biologische realiteit. Tevens voert eiseres aan dat er in China geen adequate opvang is voor minderjarigen. De problematiek in het kader van de opvang is relevant voor het kind van eiseres. Daarnaast meent eiseres dat op grond van de resultaten van het leeftijdsonderzoek niet kan worden gesteld dat zij heeft gelogen, want zij wist niet dat de geboortedatum die zij heeft opgegeven onjuist was. Aanwijzingen dat zij zou hebben gelogen over haar geboortedatum, zijn volgens eiseres niet te vinden in de verslagen van de gehoren die hebben plaatsgevonden. Eiseres is dan ook van mening dat haar ten onrechte wordt tegengeworpen dat zij onjuiste gegevens heeft verstrekt. Volgens eiseres is het beleid onredelijk indien dat inhoudt dat in alle gevallen waarin onjuiste en/of onvolledige informatie is verstrekt sprake zou zijn van een contra-indicatie die moet leiden tot weigering van de gevraagde verblijfsvergunning. In het kader van artikel 3:4 van de Awb dient minstens een redelijke belangenafweging te worden gemaakt. Tevens betoogt eiseres dat niet (deugdelijk) is gemotiveerd dat er sprake is van het verstrekken van onjuiste gegevens, hetgeen als contra-indicatie kan en moet worden aangemerkt. Volgens eiseres is niet in geding dat er sprake is van drie jaar relevant tijdsverloop. Eiseres wijst erop dat er "formeel" nog geen sprake was van een contra-indicatie op het moment dat haar asielpcedure drie jaar duurde. Volgens eiseres doen zich omstandigheden voor op grond waarvan verweerder toepassing had moeten geven aan zijn inherente afwijkingsbevoegdheid. Gewezen wordt op de duur van de procedure en de geboorte van de dochter van eiseres. Het beleid in China ten aanzien van geboortebeperving maakt de terugkeer naar dat land gecompliceerder. Eiseres denkt administratieve problemen op haar weg te zullen vinden. Met Nederland is ondertussen een sterke band ontstaan en de band met China is verbroken. Volgens eiseres kan uitzetting een inbreuk vormen op haar privéleven als bedoeld in artikel 8 van het EVRM. In dit verband wordt verwezen naar diverse arresten waarin volgens eiseres objectieve criteria zijn ontwikkeld die kunnen worden afgewogen. In het bestreden besluit heeft geen individuele afweging plaatsgevonden en is tot stand gekomen in strijd met artikel

AWB 06/26804

5

3:2 van de Awb. Voorts betoogt eiseres dat verweerder haar ten onrechte niet heeft gehoord in bezwaar. Gezien de doorzending door de Afdeling van het beroepschrift dat is aangemerkt als een bezwaarschrift en gezien de tijd die nodig is geweest om te beslissen op de bezwaren, meent eiseres dat er geen sprake is van kennelijk ongegronde bezwaren. Ter zitting heeft eiseres gesteld dat zij, gelet op de Afdelingsjurisprudentie daaromtrent, meegaat met de conclusie dat haar geen reguliere verblijfsvergunning onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling' hoeft te worden verleend gezien het resultaat van het leeftijdsonderzoek. Eiseres is meerderjarig en haar kinderen zijn niet alleenstaand. Niettemin handhaaft eiseres haar standpunt wel. Het resultaat van het leeftijdsonderzoek kan volgens eiseres echter niet dienen om haar een verblijfsvergunning op grond van het driejarenbeleid te weigeren. De Afdeling zegt niet dat iemand heeft gelogen als het leeftijdsonderzoek een andere leeftijd oplevert dan opgegeven. Eiseres geeft aan dat zij niet heeft vastgehouden aan haar minderjarigheid en dat zij evenmin heeft gezegd dat het resultaat van het leeftijdsonderzoek onjuist is en dat de leeftijd die haar is verteld klopt, maar dat zij slechts heeft aangegeven dat zij het niet weet. Volgens eiseres kan dit niet worden aangemerkt als het verstrekken van onjuiste informatie en kan dit haar niet worden verweten. Indien het enkele verstrekken van onjuiste informatie leidt tot een contra-indicatie is er sprake van onredelijk beleid. Tevens heeft eiseres aangevoerd dat de artikelen 8 van het EVRM en 17 van het IVBPR een rol hadden moeten spelen bij de besluitvorming. Volgens eiseres is niet betwist dat er sprake is van een gezin. Eiseres stelt dat haar kinderen niet in China zijn geboren en dat de vader niet de Chinese nationaliteit heeft. Het feit dat er niet is gevraagd om een verblijfsvergunning voor gezinsvorming of gezinshereniging betekent niet dat er niet getoetst hoeft te worden aan artikel 8 van het EVRM. Verweerder heeft het bestreden besluit wat dit aangaat ten onrechte niet gemotiveerd. Ter onderbouwing van haar beroep op artikel 8 van het EVRM heeft eiseres een afschrift overgelegd van de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 7 maart 2007, met kenmerk AWB 06/20480. Voorts stelt eiseres dat zij niet hoeft te onderbouwen dat zij niet kan terugkeren naar China. De moeilijkheden om terugkeer te realiseren zijn algemeen bekend. Eiseres geeft aan dat zij het slachtoffer is geweest van mensenhandel. Tot slot wijst eiseres erop dat zij mogelijk aanspraak op verblijf kan ontlenen aan de verwachte generaal pardonregeling en dat in dat verband de contra-indicatie in de onderhavige procedure ook van belang kan zijn. In andere zaken heeft verweerder verzocht om aanhouding gelet op de op handen zijnde generaal pardonregeling.

4 De rechtbank overweegt het volgende.

4.1 De rechtbank overweegt allereerst dat het bestreden besluit ziet op de weigering om eiseres in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd en de handhaving daarvan in bezwaar. Uit het bestreden besluit blijkt niet dat dit mede betrekking heeft op de verblijfsrechtelijke positie van de dochter van eiseres. De rechtbank ziet in de omstandigheid dat de dochter van eiseres geen beroep heeft ingesteld alsmede gelet op het aangevoerde in beroep geen grond voor het oordeel dat het belang van de dochter rechtstreeks is betrokken bij het bestreden besluit en dat zij op grond daarvan als belanghebbende in de zin van artikel 1:2, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht kan worden aangemerkt.

4.1.1 Gezien het vorenstaande kunnen de gronden die zien op de kinderen van eiseres niet afdoen aan het bestreden besluit en kan een nadere beoordeling van die gronden achterwege blijven.

AWB 06/26804

6

4.2 Ten aanzien van de weigering om eiseres in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder een beperking verband houdende met 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling' overweegt de rechtbank het volgende.

4.2.1 Reeds ten tijde van het opleggen van de maatregel van vreemdelingrechtelijke bewaring op 16 december 1999 is het vermoeden gerezen dat de door eiseres opgegeven geboortedatum van 5 november 1985 niet juist is. Het röntgenologisch onderzoek dat destijds is verricht, leidde tot de conclusie dat eiseres minimaal 18 jaar oud moest zijn. Naar aanleiding van de op 23 december 1999 ingediende asielaanvraag is eiseres op 28 maart 2000 gehoord bij welke gelegenheid zij desgevraagd heeft verklaard niet minderjarig te zijn, op welke verklaring zij daarna in het gehoor terugkwam. Verweerder heeft hangende de asielprocedure, gezien de twijfel omtrent de juistheid van de door eiseres opgegeven leeftijd, een leeftijdsonderzoek laten verrichten. Op basis van dat onderzoek is geconcludeerd dat eiseres meerderjarig was ten tijde van haar asielaanvraag. De rechtbank ziet geen, althans onvoldoende, grond voor het oordeel dat verweerder niet is kunnen uitgaan van deze conclusie van het leeftijdsonderzoek. Gelet op het vorenstaande alsmede gezien het bepaalde in artikel 3.56, eerste lid, van het Vb 2000 is de rechtbank dan ook van oordeel dat verweerder terecht heeft geweigerd om eiseres een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder een beperking verband houdende met 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling' te verstrekken.

4.3 Met betrekking tot de weigering om eiseres in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder een beperking verband houdende met 'tijdsverloop in de asielprocedure' overweegt de rechtbank als volgt.

4.3.1 In verweerdens beleid is neergelegd dat het verstrekken van onjuiste gegevens een contra-indicatie is voor het verstrekken van een reguliere verblijfsvergunning onder de beperking 'tijdsverloop in de asielprocedure'. De rechtbank verwijst naar het bepaalde in C2/9.3 onder b, van de Vc 2000 en de toelichting daarop waarin wordt verwezen naar C1/5.2.3 van de Vc 2000. Gelet op de conclusie van voormeld leeftijdsonderzoek heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank op het standpunt kunnen stellen dat de door eiseres bij haar asielaanvraag opgegeven leeftijd niet juist is. De stelling van eiseres dat zij niet beter wist dan dat 5 november 1985 haar geboortedatum is omdat dat haar zo is verteld, doet aan het vorenstaande niet af en acht de rechtbank bovendien ongeloofwaardig, gelet op het geconstateerde verschil van ongeveer vijf jaar tussen de door eiseres opgegeven leeftijd en haar leeftijd zoals vastgesteld in het leeftijdsonderzoek. De rechtbank kan verweerdens standpunt volgen dat van eiseres wel een enigszins kritische houding wordt verwacht. Zelfs indien eiseres van kindsbeen af zou zijn voorgehouden dat zij op 5 november 1985 is geboren dan nog is de rechtbank van oordeel dat eiseres ten tijde van de asielaanvraag inmiddels een leeftijd had bereikt waarop zij zich had moeten realiseren dat die geboortedatum niet juist is. Niet is gebleken van omstandigheden op grond waarvan dit inzicht niet van eiseres kan worden verwacht.

4.3.2 De stelling van eiseres dat het beleid onredelijk is indien dat inhoudt dat in alle gevallen waarin onjuiste en/of onvolledige informatie is verstrekt sprake zou zijn van een contra-indicatie die moet leiden tot weigering van de gevraagde verblijfsvergunning, treft geen doel reeds omdat het beleid aan het verstrekken van onjuiste gegevens niet altijd voormeld gevolg verbindt. In de toelichting op C2/9.3 onder b, van de Vc 2000, betreffende de contra-indicatie 'het verstrekken van onjuiste gegevens', is vermeld dat deze contra-indicatie voor het driejarenbeleid geen absoluut karakter heeft in die zin dat altijd een

AWB 06/26804

7

verblijfsvergunning zal worden onthouden. Als de vreemdeling, na confrontatie met de bevindingen van de Minister toegeeft dat hij op relevante (essentiële) onderdelen van zijn asielrelaas onjuiste gegevens heeft verstrekt, kan hij vanaf dat moment relevant tijdsverloop in de zin van het driejarenbeleid opbouwen. Dat geldt niet voor zaken waarin de vreemdeling de resultaten van het onderzoek betwist en vervolgens (op dit onderdeel van de procedure) in het ongelijk wordt gesteld. In dat geval blijft de vreemdeling in feite onjuiste gegevens verstrekken en staat dit (nog steeds) in de weg aan het opbouwen van relevant tijdsverloop. In casu heeft eiseres in weerwil van de resultaten van het leeftijdsonderzoek volhard in haar stelling dat zij minderjarig was ten tijde van haar aanvraag. De stelling van eiseres ter zitting dat zij niet heeft vastgehouden aan haar minderjarigheid, dat zij niet heeft gezegd dat het resultaat van het leeftijdsonderzoek onjuist is en dat zij niet heeft gezegd dat de leeftijd die haar is verteld juist is maar dat zij slechts heeft aangegeven dat zij haar leeftijd niet weet, vindt geen steun in het aangevoerde in het als bezwaarschrift aangemerkte beroepschrift van 28 juni 2004 waarin eiseres de stelling heeft gehandhaafd dat zij minderjarig is en dat zij is geboren op .

4.3.3 In aanmerking genomen de omstandigheid dat is vastgesteld dat de door eiseres opgegeven geboortedatum van _____ onjuist is en constaterend dat eiseres desondanks heeft volgehouden dat zij op _____ is geboren en heeft volhard in haar stelling dat zij minderjarig was ten tijde van haar asielaanvraag, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid kunnen weigeren om eiseres een verblijfsvergunning te verstrekken op grond van het driejarenbeleid.

4.3.4 In hetgeen van de zijde van eiseres naar voren is gebracht heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank geen aanleiding hoeven te zien om niet vast te houden aan voormeld beleid. Verweerder heeft in dit verband relevant kunnen achten dat het driejarenbeleid reeds een tegemoetkoming is aan de vreemdeling voor de langdurige onzekerheid omtrent de uitkomst van de toelatingsprocedure en voorts dat hetgeen eiseres heeft aangevoerd niet dermate bijzonder en zwaarwegend is dat gebruik zou moeten worden gemaakt van de bevoegdheid van artikel 4:84 van de Awb. De mogelijkheid van een aanvraag van een verblijfsvergunning met als doel 'verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken', zoals verweerder ter zitting heeft aangegeven, draagt bij aan het oordeel dat de door eiseres geschetste problemen bij terugkeer naar China niet als bijzondere omstandigheden hoeven te worden aangemerkt die nopen tot vergunningverlening met afwijking van het driejarenbeleid.

4.4 De rechtbank ziet geen grond voor het oordeel dat het bestreden besluit onzorgvuldig tot stand is gekomen of voor wat betreft het vorenstaande onvoldoende is gemotiveerd. Evenmin ziet de rechtbank grond voor het oordeel dat verweerder geen belangenafweging zou hebben gemaakt.

4.5 Het beroep op artikel 3 van het IVRK en artikel 24 van het IVBPR, welke artikelen zien op bescherming van (de belangen van) het kind, treft geen doel reeds omdat eiseres geen kind is.

4.6 Ten aanzien van het beroep op artikel 8 van het EVRM en artikel 17 van het IVBPR overweegt de rechtbank het volgende. Eiseres heeft aangevoerd dat aan het bestreden besluit een motiveringsgebrek kleeft omdat verweerder heeft verzuimd een standpunt in te nemen ten aanzien van het in bezwaar gedane beroep op bescherming van het gezinsleven als bedoeld in artikel 8 van het EVRM. Deze grond slaagt. De rechtbank

AWB 06/26804

8

stelt vast dat in bezwaar een beroep is gedaan op artikel 8 van het EVRM. In het bestreden besluit is verweerder hierop niet ingegaan. Anders dan van de zijde van verweerder is gesteld blijkt uit het bestreden besluit niet dat bij de beoordeling in het kader van artikel 4:84 van de Awb het beroep op artikel 8 van het EVRM en artikel 17 van het IVBPR is meegewogen. Gelet op het vorenstaande ontbeert het bestreden besluit ten aanzien van het beroep op artikel 8 van het EVRM een deugdelijke motivering, hetgeen strijd oplevert met het bepaalde in artikel 7:12, eerste lid, van de Awb. De rechtbank ziet hierin aanleiding om het beroep gegrond te verklaren en het bestreden besluit te vernietigen voor wat voormeld motiveringsgebrek betreft. In zoverre volgt de rechtbank de uitspraak van 7 maart 2007 waarnaar eiser heeft verwezen.

4.6.1 De rechtbank ziet echter, anders dan in de hiervoor vermelde uitspraak, aanleiding te bepalen dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand blijven. In navolging van hetgeen verweerder in het verweerschrift en ter zitting heeft gesteld, overweegt de rechtbank dat in het kader van de beoordeling of eiseres in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van het beleid inzake alleenstaande minderjarige vreemdelingen of het driejarenbeleid, verweerder niet gehouden is te onderzoeken of de weigering daarvan strijd oplevert met artikel 8 van het EVRM. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling kan de beoordeling of gezins- of familiebanden tot verlening van een verblijfsvergunning kunnen leiden, plaatsvinden naar aanleiding van een aanvraag om toelating voor dat doel. In dat kader kan ook beoordeeld worden of sprake is van dusdanige bijzondere feiten of omstandigheden dat uit het recht op respect voor het privé-leven van eiseres de positieve verplichting voortvloeit om haar hier te lande verblijf toe te staan. Nu eiseres geen verblijfsvergunning heeft aangevraagd in verband met verblijf bij één of meer als gezinslid aan te merken personen, levert de afwijzing reeds daarom geen strijd met artikel 8 van het EVRM op.

4.7 Naar aanleiding van de grief van eiseres dat zij niet op haar bezwaarschrift is gehoord, overweegt de rechtbank het volgende. Ingevolge artikel 7:2, eerste lid, van de Awb geldt als uitgangspunt dat men op zijn bezwaar wordt gehoord. Ingevolge artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Awb kan van het horen worden afgezien indien het bezwaar kennelijk ongegrond is. De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat er sprake is van een kennelijk ongegrond bezwaar. Hetgeen eiseres in het bezwaarschrift van 28 juni 2004 en in het als bezwaarschrift aangemerkte beroepschrift van 28 juni 2004 naar voren heeft gebracht, rechtvaardigt niet de conclusie dat reeds aanstonds buiten twijfel is dat het bezwaar ongegrond is. De rechtbank ziet hierin reden om het beroep gegrond te verklaren en het bestreden besluit te vernietigen.

4.7.1 De rechtbank ziet wat dit aangaat eveneens aanleiding te bepalen dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand blijven. De rechtbank overweegt hiertoe dat het horen van eiseres thans zinledig is, zelfs indien zij alsnog zou erkennen dat de door haar bij haar asielaanvraag opgegeven geboortedatum niet juist is, aangezien dit gelet op het vorenstaande niet zal kunnen leiden tot verlening van een verblijfsvergunning regulier onder één van de voornoemde beperkingen. Daarbij wijst de rechtbank erop dat het driejarenbeleid met ingang van 1 januari 2003 is afgeschaft.

4.8 De rechtbank ziet in dit geval aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, van de Awb te veroordelen in de kosten die eiseres in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn overeenkomstig het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op

AWB 06/26804

9

€ 644,- (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 322,- en wegingsfactor 1). Aangezien ten behoeve van eiseres een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, dient ingevolge artikel 8:75, tweede lid, van de Awb de betaling aan de griffier te geschieden.

III Beslissing

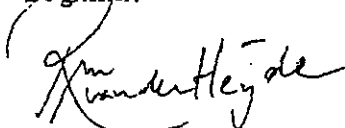
De rechtbank 's-Gravenhage,

rechtdoende:

- 1 verklaart het beroep gegrond;
- 2 vernietigt het bestreden besluit;
- 3 bepaalt dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand blijven;
- 4 veroordeelt verweerder in de proceskosten ten bedrage van € 644,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten dient te vergoeden en aan de griffier dient te betalen;
- 5 gelast dat de Staat der Nederlanden als rechtspersoon het door eiseres betaalde griffierecht ten bedrage van € 141,- vergoedt.

Aldus gedaan door mr. F.H.J.G. Brekelmans, rechter, en uitgesproken in het openbaar op 2 mei 2007, in tegenwoordigheid van R.A.M. van der Heijde, griffier.

De griffier:

De rechter:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrecht-spraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrecht-spraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

afschrift verzonden op:

10 MEI 2007

Collet International Lawyers & Associates

Mathenesserlaan 195
3014 HB Rotterdam

Aan de Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500.BC 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3292-C E 1 JUN 2007	
ZAAKNR.	
AAN: ✓✓	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Fax: +31 70 365 13 80

Your ref.:
Our ref.: D060503800104 MC/MZ
Concerning: /VV
Telnr.: 010 - 2707909
Faxnr.: 010 - 2707900
Email: collet@colletinternational.com

Name: mr. M.A. Collet
Position: lawyer

Rotterdam, 31/05/2007

HOGER BEROEPSCHRIFT

(toevoeging is aangevraagd)

Edelachtbare heer/vrouwe,
Geacht College,

Tot mij wendde zich mevrouw _____, geboortedatum _____
(toegekende geboortedatum _____ INDnr. 9912-24-4101, Vnr. _____
van Chinese nationaliteit, met het verzoek haar belangen te willen behartigen.

Cliënte (hierna ook te noemen mevrouw _____) heeft mij bepaaldelijk gevolmachtigd om in haar vreemdelingrechtelijke procedure alle vereist geachte maatregelen te nemen. Cliënte verblijft thans te Sint Annaparochie, maar kiest woonplaats te mijnen kantore aan de Mathenesserlaan 195 te 3014 HB Rotterdam.

Cliënte kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, d.d. 2 mei 2007 (bijlage), verzonden op 10 mei 2007, vandaar dat hij tegen deze beslissing thans tijdig hoger beroep indient. Hierbij verklaar ik, mr. M.A. Collet, advocaat te Rotterdam, door geboortedatum _____ (toegekende bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van hoger beroep tegen de eerdergenoemde uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam van 2 mei 2007, met het kenmerk AWBnr. 06/26804.

letter of 6/1/2007, page 2/4
your ref.:
our ref.: D060503800104 MC/MZ

Grieven

1. Grief 1: onjuiste feitenvaststelling

In rechtsoverweging 4.1 is door de Rechtbank besloten dat het dochtertje van mevrouw [redacted] niet als belanghebbende kan worden gezien in de zin van artikel 1:2 Awb, nu zij geen beroep heeft ingesteld. Dit is echter onjuist en in strijd met de wet.

Op grond van artikel 1:2 Awb is een belanghebbende degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken. Er bestaat geen twijfel over dat het dochtertje van mevrouw [redacted] (hierna [redacted]) wordt getroffen door het genomen besluit, nu haar toekomst geheel samenhangt met die van haar moeder.

Hoewel het besluit wellicht niet rechtstreeks aan [redacted] is gericht en er niet ook namens haar beroep is aangetekend, betekent dit nog niet dat zij geen belanghebbende in de zin van artikel 1:2 Awb is. Temeer nu onder belanghebbende ook derde belanghebbenden vallen. De Rechtbank is hierbij ten onrechte uitgegaan van de maatstaf dat beroep zou moeten zijn ingesteld namens [redacted] en er is niet gekeken of zij direct, hetzij indirect door de gevolgen van het besluit wordt geraakt. Hierdoor is [redacted] ten onrechte niet als belanghebbende aangezien door de Rechtbank.

2. Grief 2: Strijd met internationale rechten van het kind

Nu de Rechtbank [redacted] onterecht niet als belanghebbende heeft aangemerkt is er ook onterecht geen rekening gehouden met de rechten van het kind, waarop tijdens de behandeling van de zitting uitgebreid een beroep is gedaan. Rechtsoverweging 4.1.1. is dan ook onjuist. Op basis van artikel 3 IVRK en de artikelen 17 en 24 IVBPR had met haar rechten wel rekening moeten worden gehouden, sterker nog zij dienen als uitgangspunt te worden genomen. Door hier op geen enkele wijze rekening mee te houden is er gehandeld in strijd met voornoemde verdragen en is er bovendien strijd met artikel 8:70 jo 8:77 Awb.

3. Grief 3: Onjuiste feitenvaststelling

Tijdens de openbare behandeling van de beroepszaak is uitgebreid betoogd dat mevrouw [redacted] wellicht meerderjarig was ten tijde van de asielaanvraag, maar dat zij hier in ieder geval niet van op de hoogte was. Haar leeftijd is haar verteld door haar ouders en aangezien zij enkel op deze wijze haar leeftijd kan weten is zij daaraan geheel overgeleverd. Voor haar is haar geboortedatum dan ook [redacted], hetgeen geen leugen is, enkel hetgeen haar is verteld. De Rechtbank stelt in rechtsoverweging 4.3.1. dat mevrouw [redacted] maar had moeten weten dat zij ouder was. Dit is echter niet realistisch, hoe kan immers van iemand worden verwacht dat zij had moeten weten vier jaar ouder te zijn dan haar altijd is verteld, door dit te stellen is de Rechtbank uitgegaan van een onjuist feitencomplex,

letter of 5/31/2007, page 3/4
your ref.:
our ref.: D060503800104 MC/MZ

waardoor ten onrechte is geconcludeerd dat er sprake is van een contra indicatie. De uitspraak is derhalve in strijd met artikel 8:70 jo 8:77 Awb.

Door de Rechtbank wordt in rechtsoverweging 4.3.2. bovendien overwogen dat zij maar had moeten toegeven dat zij heeft gelogen over haar leeftijd, waardoor zij tijdsverloop ging opbouwen. Wederom wordt uitgegaan van een onjuist feitencomplex, aangezien er nimmer sprake is van een leugen, enkel van onwetendheid en onjuiste informatie die haar wellicht is meegegeven door haar ouders.

4. Grief 4: Strijd met artikel 8 EVRM

In rechtsoverweging 4.6 is door de Rechtbank bepaald dat er in de beslissing op bezwaar niet ingegaan is op hetgeen is aangevoerd in de gronden van het bezwaarschrift ten aanzien van artikel 8 EVRM. Echter, in rechtsoverweging 4.6.1. besluit de Rechtbank de rechtsgevolgen in stand te laten nu er toch geen sprake is van een schending van voornoemd artikel.

Artikel 8 EVRM maakt onderdeel uit van een mensenrechtenverdrag en is dan ook universeel en op eenieder die op Nederlands grondgebied verblijft toepasbaar. Door uitzonderingen te maken voor bepaalde groepen personen die daarvoor niet speciaal een verblijfsvergunning hebben aangevraagd wordt dit recht beperkt, hetgeen rechtstreeks in strijd is met de ideologie van mensenrechten in het algemeen en artikel 8 EVRM in het bijzonder.

Door te stellen dat artikel 8 EVRM in deze aanvraag niet van toepassing is en daarmee te ontkennen dat mevrouw Zhou recht heeft op een familie- en privéleven op grond van artikel 8 EVRM is voornoemd artikel geschonden.

5. Grief 5: Strijd met hoorplicht

Nu de Immigratie en Naturalisatie Dienst wel rekening had moeten houden met artikel 8 EVRM had ook niet zomaar aan de hoorplicht voorbij mogen worden gegaan. Immers, de mate waarin mevrouw haar familieleven en privéleven in Nederland heeft opgebouwd kan enkel tijdens een hoorzitting naar voren worden gebracht en verduidelijkt. Ook ten aanzien van de problematiek rondom haar leeftijd zou een hoorzitting van belang zijn geweest, aangezien dit de manier is om standpunten uit te wisselen en wederzijds begrip te doen ontstaan. Er was dan ook voldoende reden voor verweerder om mevrouw Zhou te horen in bezwaar, hetgeen door de Rechtbank in rechtsoverweging 4.7 ook is erkend.

Echter, door de rechtsgevolgen in stand te laten (r.o. 4.7.1.) wordt vervolgens het belang van de hoorplicht alsnog niet ingezien en is er alsnog sprake van een schending van artikel 7:2 Awb. Tijdens de hoorzitting hadden standpunten uiteen kunnen worden gezet of verduidelijkt, waardoor er wellicht een ander besluit zou zijn genomen. Het belang van een hoorzitting is door de Immigratie en Naturalisatie Dienst, maar ook door de Rechtbank onderschat.

letter of 5/31/2007, page 4/4
your ref.:
our ref.: D060503800104 MC/MZ

Rechtsgevolgen

Nu de Immigratie- en Naturalisatiedienst ook geen verdere overwegingen heeft gebezigd in de bestreden beslissing, kan dus ook niet worden besloten de rechtsgevolgen in stand te laten. Een nieuwe beslissing leidt immers niet noodzakelijk tot een zelfde oordeel, noch kan thans worden gesteld dat het bestreden besluit rechtmatig tot stand is gekomen, derhalve kan ook geen toepassing worden gegeven aan artikel 8:72 lid 3.

Om al deze redenen verzoekt zij u:

het hoger beroep gegrond te verklaren en de bestreden uitspraak, alsmede de primaire beslissing van de Immigratie- en Naturalisatiedienst te vernietigen.

Naast dit telefaxbericht wordt dit beroepschrift met bijlage u ook per gewone post toegestuurd.

Hoogachtend,

M.A. Collet

bijlage: uitspraak Rechtbank d.d. 2 mei 2007